

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU HKMS MARIU GAZIĆU MAG.MED.TECHN.

Poštovani predjedniče HKMS i kolega po struci Mario Gazić. Nadam se da Vas još uvijek mogu nazvati kolegom Ili Vam to možda smeta? Je li Vam to ispod časti? Znete, većina naših kolegica i kolega koji zamijene naša radilišta nekim boljim radnim mjestom poput Vašega i izgube kontakt s pacijentima jako brzo zaborave tko su i što su. Zaborave miris odjela, miris rana i dekubitusa, miris jutarnje njege, miris krvi i ustajale mokraćne, miris čovjeka koji ovisi o nama. Mnogi su vam to zaboravili moj kolega, nadam se da Vi niste! Na čelu ste naše Komore već dvije godine. Komore koja predstavlja gotovo 40 000 sestara i tehničara u našoj zemlji. Komore koja živi od naših članarina i koja bi trebala biti tu radi svih nas i za nas, a ne samo za jednu grupicu odabranih koja je godinama maksimalno iskorištava za osobnu korist, dok velika većina nas malih i manje bitnih na istu gleda kao zlu maćehu koja samo od nas traži, a ništa ne daje. Maćehu za koju bi bilo bolje da je nema. Kolega Gaziću, već neko vrijeme na društvenim mrežama među kolegicama i kolegama spominju se abnormalno velike novčane naknade za razna povjerenstva, sastanke, vijeća, otpremnine, plaćene seminare i kongrese koje je naša Komora isplaćivala manjoj skupini ljudi koja je to itekako dobro godinama iskorištavala. Je li Vama kao predsjedniku normalno da predsjednica vijeća prima mjesečnu naknadu od 4.000 kn za samo jedno vijeće mjesečno u zemlji gdje svaki treći čovjek živi od minimalne plaće (3400 kn) i prehranjuje obitelj od mjeseca do mjeseca te jedva spaja kraj s krajem ili u isto vrijeme naše kolegice rade danju i noću za malo veću plaću po raznim privatnim domovima za stare i nemoćne gdje godinama narušavaju svoje zdravlje u nadi da će jednog dana biti primljeni u neki normalniji sustav? Je li istina da predsjednici županijskih podružnica primaju naknade od 1700 kn mjesečno i još za svako vijeće po 2000 kn u zemlji gdje svaki treći umirovljenik ima mirovinu manju od toga i gdje ljudi kopaju po smeću te skupljaju boce da bi ih sutra zamijenili za kruh i mlijeko? Kolega Gaziću, je li istina da je Komora nekima godišnje znala isplaćivati po 25 do 30 000 kn naknada za kojekakve seminare koje su drugi pisali a oni ih koristili da bi nas educirali, a u isto to vrijeme naši ljudi koji se žele dalje školovati sretni su što im fakulteti izlaze u susrete pa mogu onih 10 ili 15 tisuća kuna školarine platiti na rate kroz cijelu godinu? Je li istina da je Komora bivšoj predsjednici isplatila otpremninu od 500 000 kn jer je to tako pisalo u statutu, a moja kolegica Maca s neurologije kad sutra ode u mirovinu nakon 40 godina staža i deformirane kičme zbog rada s teškim pacijentima dobije dvije ili tri plaće otpremnine? Ako je sve to istina, pa mi smo jači i od HEP i od bilo koje banke u ovoj zemlji.

Nadam se da ćete imati hrabrosti i javno odgovoriti na ovo moje otvoreno pismo. Nemojte biti kukavica kao neki da bi sačuvali svoju stolicu, pravili se da je sve dobro, gurajući probleme pod tepih jer kad tad sve će Vam to izaći na svjetlo dana.

Kolega Gaziću, mi obični članovi, koji smo nedavno stali iza Vas, imamo pravo znati je li sve ovo gore istina ili laž,

te Vas molim da javno istupite s imenima ljudi koji su na razne načine oštetili HKMS za svoju osobnu korist i opet se imaju obraza kandidirati za novo vijeće makar su nedavno radili protiv statuta iste.

Vi ste tu radi nas i vrijeme je da se prema svim svojim članovima tako i odnosite.

Ako na taj način niste sposobni funkcionirati, možda je vrijeme da razmislite da se Komora ugasi, jer ovakva nam nije ni na ponos ni na čast, s obzirom na to što naše zanimanje znači zajednici u kojoj služimo, zajednici u kojoj još uvijek većina naših sugrađana s poštovanjem gleda na nas, svoje medicinske sestre i medicinske tehničare.

Kolega Gaziću, jeste li i Vi jedan od nas?

S poštovanjem,
Tomislav Petrušić, bacc.med.techn. vaš član.